

dą rektora także w drugim roku prowadzenia wykładów; wykłady te mogą być powierzone adiunktom i starszym asystentom za zgodą dziekana jedynie w wypadku, gdy w danej jednostce organizacyjnej szkoły wyższej został wypełniony wymiar zajęć dydaktycznych obowiązujący profesorów i docentów,

- 2) w odniesieniu do zajęć dydaktycznych wymagających szczególnie dużego nakładu pracy związanej z przygotowaniem i prowadzeniem w ciągu pierwszego roku nowego kursu, opracowaniem skryptu i innych pomocy dydaktycznych, prowadzeniem nowych form zajęć itp. rektor szkoły wyższej może zastosować wskaźnik przeliczeniowy przyjmując za 1 godzinę efektywną nie więcej niż 1,5 godziny obliczeniowej;"
- 2) skreśla się pkt 3.
- 3) dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 3.

§ 2. W zarządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 30 sierpnia 1972 r. w sprawie zasad zaliczania do obowiązkowego wymiaru godzin nauczycieli akademickich zajęć dydaktycznych oraz w sprawie liczebności grup studenckich w szkołach wyższych podległych Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (Monitor Polski Nr 45, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 ust. 3 skreśla się wyrazy „i zajęć terenowych”,
- 2) w § 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przy ustaleniu wynikającego z tego tytułu wymiaru godzin obliczeniowych można zaliczać do obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych 20 godzin rocznie”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1976 r.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

S. Kaliski

141

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 21 lipca 1976 r.

w sprawie szczegółowych zasad obliczania wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego osobom wykonującym pracę nakładczą.

Na podstawie § 17 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976 r. Nr 3, poz. 19) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W wynagrodzeniu za czas urlopu wypoczynkowego osób wykonujących pracę nakładczą, zwanych w dalszym ciągu wykonawcami, uwzględnia się składniki wynagrodzenia zaliczone do osobowego funduszu płac, z wyjątkiem świadczeń pieniężnych, które nie są uwzględniane w wynagrodzeniu za urlop przysługującym pracownikom.

§ 2. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego ustala się na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, zwanego w dalszym ciągu podstawą wymiaru, wypłaconego za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu.

2. Jeżeli wykonawca przed rozpoczęciem urlopu przepracował okres krótszy niż 12 miesięcy, za podstawę wymiaru przyjmuje się przeciętne miesięczne wynagrodzenie z okresu faktycznie przepracowanego, obejmującego pełne miesiące kalendarzowe.

3. Jeżeli wykonawca przez część okresu, z którego oblicza się podstawę wymiaru, odbywał ćwiczenia wojskowe i otrzymał w związku z tym tylko część wynagrodzenia albo pobierał zasiłek z ubezpieczenia społecznego z tytułu choroby lub macierzyństwa w wysokości niższej niż 100% wynagrodzenia za pracę, w wynagrodzeniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się pełne wynagrodzenie (przeliczone do wysokości 100%) według składników przysługujących zgodnie z § 1 za czas urlopu wypoczynkowego.

4. W razie gdy podstawa wymiaru wynagrodzenia za urlop, ustalona zgodnie z przepisami ust. 1—3, jest wyższa

od czterokrotnej kwoty najniższego miesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikom gospodarki uspołecznionej, podstawę wymiaru wynagrodzenia za czas urlopu stanowi czterokrotna kwota najniższego miesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikom gospodarki uspołecznionej.

§ 3. 1. Wynagrodzenie za jeden dzień urlopu ustala się dzieląc podstawę wymiaru przez 26.

2. Wynagrodzenie za czas urlopu ustala się mnożąc wynagrodzenie za jeden dzień urlopu przez liczbę dni urlopu.

3. Ekwiwalent pieniężny za czas urlopu wypoczynkowego oblicza się tak jak wynagrodzenie za urlop.

§ 4. 1. Jeżeli zasady wynagradzania lub wysokość składników wynagrodzenia określonych w § 1 z okresu 12 miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu uległy zmianie przed rozpoczęciem przez wykonawcę urlopu lub w czasie wykorzystywania urlopu, podstawę wymiaru przelicza się z uwzględnieniem tych zmian.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w przepisach o wynagradzaniu wprowadzających regulację płac ustalono uproszczoną metodę obliczania wynagrodzenia za czas urlopu, w szczególności przez zastosowanie współczynnika przeliczeniowego.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 2 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu wypłaca się w terminach wypłaty wynagrodzenia przyjętych w zakładzie pracy.

2. Na wniosek wykonawcy wynagrodzenie należne za czas urlopu wypłaca się przed rozpoczęciem urlopu.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf